

Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor)

- **Apostolul** citit ne aduce aminte că în familia Bisericii este nevoie de unitate. Pentru iubirea lui Hristos către noi, suntem datori să ne suportăm, să ne răbdăm, să ne înțelegem, să ne acordăm prezumția de nevinovăție, să ne smerim, să ne dăm întâietate unii altora. Orice nemulțumiri avem, întâi să iertăm și să ne rugăm, abia apoi să atragem atenția despre sminteală preotului, luându-l deoparte.
- Tot Apostolul ne învață să nu așteptăm mereu cuvinte frumoase, învăluitoare, ci să apreciem prietenia într-un adevăr și sinceritate, precum și harul din cuvânt, cel de care avem nevoie mai presus de politețuri.
- **Sf. Evanghelie** ne arată purtarea de grijă a lui Dumnezeu, Care încă pe pământ fiind, întâi învață cu toată puterea cuvântului, apoi vindeca pe bolnavi, dar la sfârșit nu uita și de nevoile trupești ale oamenilor. Să avem și noi această ierarhie a priorităților în viață și vom veni în întâmpinarea vocii lui Dumnezeu: sufletul, problemele care ne încurcă activitatea, apoi grija de cele materiale.
- Astfel de minuni s-au întâmplat și în timpul lui Moise, apoi sfinții Bisericii au înmulțit și ei prin har hrana necesară și insuficientă de la un moment dat, ultimul de care trebuie să știm este părintele Iustin Pârnu de la Petru-Vodă.
- Observăm că logica stocului disponibil, a bugetului alocat și a matematicii nu funcționează în iubirea aproapelui, în milostenie și pomană, unde credinciosul se depășește pe sine, dând ce e mai bun, să ajungă, să fie de folos primitorilor. De multe ori, în viață, omenia și credința depășesc matematica.
- Dacă sfinții izvorăsc bunătăți și har mult peste puterile credincioșilor obișnuiți, și aceștia trebuie să se jertfească puțin când sunt în fața unui caz sau a unei situații în care este să sară în ajutor.
- Nu există că nu avem nimic să dăm; fie și părerea de rău, nu fățarnică ci din suflet, însoțită de o rugăciune către Dumnezeu, împlinește neputința materială, fizică, de a interveni.
- Constituțiile apostolice, datând din secolul 4, spun că cine vrea neapărat să se implice și el într-o colectivitate, un ajutor, poate să renunțe la mâncarea lui o zi ca să poată contribui cu ceva.
- Singura limită la ajutoarea aproapelui o constituie lipsa materială, iar pe lângă ea, neputința inimii, care vine din zgârcenie, din lipsa obișnuinței de a face bine la un nivel mai înalt, sau din înțelepciune și evlavie. Aceasta din urmă trebuie să intre în acțiune când ajutorul nostru riscă să susțină și să finanțeze un păcat.
- Nu există limită la ajutorarea prin rugăciune; dacă ne mustră conștiința că aveam și nu am dat, putem da undeva un pomelnic pentru aproapele, cu acea sumă de bani în el.
- **Duminică, 22 iulie** sărbătorim pe Sf. Mironosiță, întocmai cu Apostolii, **Maria Magdalena**, și pe Sfânta Mare Muceniță **Marcela**.
- **Marti, 24 iulie**, prăznuim pe Sf. Mare Muceniță **Cristina**.
- **Vineri, 27 iulie**, pomenim pe Sf. Mare Mucenic și Tămăduitor **Pantelimon**.
- După terminarea celor 40 de Sfinte Liturghii, pomenim în continuare **pomelnicele dumneavoastră în fiecare zi, în fața Sf. Mese**, în Sf. Altar.